

РЕШЕНИЕ

№ 5430

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7709** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.44а, ал.1 и ал.2 във връзка с чл.44, ал.6 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на В. Б., [дата на раждане] , гражданин на У., срещу ЗАПОВЕД №4078-ПАМ-374/18.07.2023г. на зам. директора на РДГП „Драгоман“, с която е принудително настанен в СДВНЧ.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е незаконосъобразен като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с материално-правните норми. Според жалбоподателя, не са налице основанията по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ и лицето не създава пречки за изпълнението на Заповед №4078 ПАМ 372 от 18.07.2023г., с която е наложена ПАМ „Експулсиране“. Твърди се, че в заповедта погрешно е посочено, че срещу лицето има образувано ДП №28/23г. по чл.281, ал.2, т.1, т.4 и т.5 от НК, тъй като жалбоподателят само е бил разпитан като свидетел по посоченото ДП, образувано срещу С. Л., като производството е завършило със споразумение. Излага, че оспорваният има постоянен адрес на територията на Полша и няма да се укрие, нито ще възпрепятства изпълнението на заповедта. Възразява се и по отношение на компетентността на административния орган.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалните представители на оспорвания адв.М. и адв. Х.. Допълват се съображения, че не е възможно изпълнението на заповедта за експулсиране на украинския гражданин, поради конфликта в У.. Прави се и довод, че заповедта не е съобщена на лицето чрез

преводач. Постъпили са и писмени бележки.

Ответната страна - зам. директора на РДГП „Драгоман“, чрез юрк. Н. оспорва жалбата. Твърди, че е известна практиката на административните съдилища, че не се изисква доказаност при участие на лицето в нарушение или престъпление. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата. Представени са писмени бележки, според които заповедта е съобщена на лицето на разбираем за него език, което е удостоверено с подпис на преводача.

Административен съд София- град като съобрази обстоятелствата по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В. Б. е задържан около 9:10 часа на 18.07.2023г. в близост до главния път от [населено място] за [населено място], в района на разклона за [населено място], като след извършена справка е установено, че е роден в У., украински гражданин, удостоверяващ самоличността си с международен паспорт, издаден на 26.01.2017г. и валиден до 26.01.2027г. Същият заявява, че е влязъл на територията на страната с цел туризъм. Според предложение с рег. №4078р-11397/18.07.2023г. за налагане на ПАМ, при предвижването от ГКПП К. към РДГП Драгоман, полицейски патрул е забелязал два автомобила, които са видимо натоварени. Единият автомобил, управляван от С. Л., украински гражданин е блокиран и в него са задържани 8 лица, граждани на А., другият автомобил е избягал. След извършено претърсване на района полицейските служители установяват двама украински граждани, единият от които жалбоподателят В. Б.. По случая е образувано ДП с рег. № 28/2023г. На В. Б. е наложена със Заповед рег. № 4078/374/18.07.2023г. ПАМ „Принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ към дирекция „Миграция“ на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, която се оспорва в настоящото производство. Като мотиви за издаване на заповедта е посочено: във връзка със съществуващи пречки за изпълнение на Заповед рег. № 4078 ПАМ – 372/18.07.2023г. за наложена принудителна мярка „Експулсиране“ – чл.42, ал.1, т.2, вр. с чл.10, ал.1, т.4 от ЗЧРБ, изразяващи се в това, че чужденецът има опасност да се укрие, което възпрепятства изпълнението на заповедта. Направено е препращане и към мотивите, изложени в предложението с рег. № 4078р-11397/18.07.2023г. по описа на РДГП – Драгоман, приложено по делото.

От събраните доказателства е видно, че ДП №28/23г. е образувано срещу С. Л., който с постановление от 18.07.2023г. е привлечен в качеството на обвиняем. С протокол от с.з. от 20.07.23г. на РС – Сливница е одобрено споразумение, изготвено по реда на чл.381 от НПК, сключено между Прокуратурата и обвиняемия С. Л., който се признава за виновен в извършване на престъпление по чл.281, ал.2, т.1 и т.5, вр. ал.1 от НК. Определено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изпълнението на което, на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години.

Приложен на л.19 е протокол за разпит на свидетел, в който В. Б. заявява, че в България е дошъл със самолет, заедно с приятелите си А. С. и С. Л., с цел посещение на българското Ч.. Разказва, че след престой в [населено място], с два отделни автомобила, тримата са тръгнали към [населено място] за да посетят манастир, който се е намирал малко след [населено място]. Близко до мястото, където се намирал манастира спрели автомобила марка Пежо, в който пътували с А. С., Б. отишъл до тоалетна в храстите, при което двамата били задържани от полицейските служители. Не знае какво е станало с другия автомобил Ф. Туарег, който е бил управляван от С. Л..

Предвид установеното, съдът намира следното от правна страна.

Не се споделя довода на оспорващата страна, че заповедта е издадена при липса на компетентност. Същата е постановена във връзка с представена Заповед №4078-1525 от 20.10.22г., с която Директора на РДГП – Драгоман оправомощава зам. директора да издава заповеди по ЗЧРБ и на основание чл.44, ал.1 от ЗЧРБ. Спазени са административнопроизводствените правила при издаване на заповедта, но същата е издадена в нарушение на материалния закон.

Заповедта е издадена на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, съгласно които текстове в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането.

Според ал.8 настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца.

Ал.10 изисква настаняването на чужденци в специалните домове да се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законовото основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране.

Материално-правното основание за издаване на заповед за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ, посочено в ал.6 на чл.44 от ЗЧРБ се състои във възпрепятстване изпълнението на ПАМ по чл.39а, ал.1, т.2 (връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна) и т.3 (експулсиране) или следва да е налице опасност от укриване. Тези две хипотези може да са осъществени самостоятелно една от друга или съвместно. Видно от заповедта са налице и двете като се препраща към предложението рег. № 4078р-11397/18.07.2023г., но в същото няма никакви конкретни съображения как точно Б. възпрепятства изпълнението на наложеното му експулсиране. Няма и обосновка, защо според административния орган има опасност чужденецът да се укрие, при положение, че срещу него няма и не е имало повдигнато обвинение за извършено престъпление, а той преди пристигането си в страната законно пребивава, живее и работи в Полша. Тези изводи не могат да са бланкетни, а трябва да почиват на конкретни факти, които в случая не са изложени в заповедта, но не могат да се изведат от съда и от предложението на лист 29. В последното се съдържа дори информация, която противоречи на снетите в ДП обяснения и свидетелски показания, а именно, че са били забелязани от полицейските служители два автомобила марка Ф. Туарег, видимо натоварени, като единият е блокиран и спрян, а другият е избягал. Водачът на спрения автомобил също е избягал в гористата местност. След претърсване на района са установени две лица украински граждани, криещи се в храстите, единият от които В.

Б., а другият С. Л.. По време на извършване на проверката, според предложението в близост спира автомобил „Пежо“ с водач А. С., което не съответства на свидетелските показания и разколебава съда, относно категоричността на извод за съпричастност на Б. към извършеното от С. Л. престъпление.

Освен горното, според представения от адв. М. отговор от дирекция „Миграция“ на лист 58 от делото мярката „Експулсиране“ към момента не може да се изпълни, тъй като следва да се изпълни към страна на произход. Във връзка с усложнената обстановка в У., в която животът и свободата на лицата са застрашени и изложени на опасност към момента не могат да бъдат предприети действия по експулсиране на лицата. Следователно пречките за изпълнението на ПАМ „Експулсиране“ не са от характер, който да се дължи на поведението на чужденеца и материалноправната предпоставка по чл.44, ал.6 ЗЧРБ не е налице.

С оглед изложеното, заповедта е материално незаконосъобразна и като такава следва да се отмени. На основание чл.56а, ал.5 ЗЧРБ след влизане в сила на съдебно решение, с което се отменя заповед за принудително настаняване по ал. 1, по чл. 44, ал. 8 или по чл. 44, ал. 12, чужденецът се освобождава незабавно от специалния дом.

С оглед изхода от спора и искането в жалбата, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за платеното адвокатско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Така мотивиран, АССГ 11 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Б., [дата на раждане] , гражданин на У. ЗАПОВЕД №4078-ПАМ-374/18.07.2023г. на зам. директора на РДГП „Драгоман“, с която е принудително настанен в СДВНЧ към дирекция „Миграция“.

ОСЪЖДА ГД „Гранична полиция“ - МВР да заплати на В. Б., [дата на раждане] , гражданин на У. разноски по делото в размер на 600/шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ: